

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1122 z dnia 8 lipca 2015 r. ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 1 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1123 z dnia 8 lipca 2015 r. ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 6 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1124 z dnia 8 lipca 2015 r. ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 2 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1125 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w katsuobushi (suszony bonito) oraz w niektórych wędzonych śledziach bałtyckich ⁽¹⁾ 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1126 z dnia 10 lipca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 11

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1127 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy ⁽¹⁾ 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/1128 z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie mianowania szefa Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/1/2015) 16
 - ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/1129 z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/2/2015) 17
 - ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1130 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu 18
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1131 z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/505/UE w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4470) ⁽¹⁾ 20
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1132 z dnia 10 lipca 2015 r. w sprawie zatwierdzenia funkcji automatycznego odłączenia biegu Porsche AG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 ⁽¹⁾ 22
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013) 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1122

z dnia 8 lipca 2015 r.

ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 1 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla pewnych stad ryb oraz grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS

Dyrektor Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	05/TQ104
Państwo członkowskie	Dania
Stado	SAN/234_1
Gatunek	Dobijaki (<i>Ammodytes</i> spp.)
Obszar	Wody Unii obszaru 1 zarządzania dobijakami
Data	21.5.2015

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1123**z dnia 8 lipca 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 6 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla pewnych stad ryb oraz grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	06/TQ104
Państwo członkowskie	Dania
Stado	SAN/234_6
Gatunek	Dobijaki (<i>Ammodytes</i> spp.)
Obszar	Wody Unii obszaru 6 zarządzania dobijakami
Data	6.6.2015 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1124**z dnia 8 lipca 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów dobijaków w wodach Unii obszaru 2 zarządzania dobijakami przez statki pływające pod banderą Danii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla pewnych stad ryb oraz grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	07/TQ104
Państwo członkowskie	Dania
Stado	SAN/234_2
Gatunek	Dobijaki (<i>Ammodytes</i> spp.)
Obszar	Wody Unii obszaru 2 zarządzania dobijakami
Data	12.6.2015

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1125**z dnia 10 lipca 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w katsuobushi (suszony bonito) oraz w niektórych wędzonych śledziach bałtyckich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ ustalono najwyższe dopuszczalne poziomy wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w żywności.
- (2) Zgodnie z tym rozporządzeniem najwyższe dopuszczalne poziomy WWA muszą być bezpieczne i być na najniższym poziomie, który można w rozsądny sposób osiągnąć przy zastosowaniu dobrych praktyk wytwarzania, suszenia oraz rolnictwa/rybołówstwa. W 2011 r. dane dotyczące wędzonych ryb wykazały, że możliwe jest obniżenie najwyższych dopuszczalnych poziomów WWA. Ustalono je rozporządzeniem Komisji (UE) nr 835/2011 ⁽³⁾. W niektórych przypadkach konieczne było jednak dostosowanie technologii wędzenia. Przyznano zatem trzyletni okres przejściowy do chwili rozpoczęcia stosowania obniżonych najwyższych dopuszczalnych poziomów z dniem 1 września 2014 r.
- (3) Katsuobushi to tradycyjny japoński produkt spożywczy wytwarzany z bonito. Proces produkcji obejmuje filetowanie, gotowanie i oddzielanie od ości, a następnie wędzenie/suszenie nad palącym się drewnem. Z najnowszych dowodów przedstawionych przez japońskie władze wynika, że, pomimo stosowania w możliwym zakresie dobrych praktyk wędzarniczych, nie można osiągnąć obniżonych poziomów WWA w tym produkcie. Należy zatem zmienić obecne najwyższe dopuszczalne poziomy WWA w katsuobushi, przywracając wartości mające zastosowanie przed dniem 1 września 2014 r.
- (4) Nazwa „sprotid” jest ogólną tradycyjną nazwą stosowaną w Estonii na określenie produktu, który może tradycyjnie zawierać zarówno szprota (*Sprattus sprattus*), jak i śledzia bałtyckiego (*Clupea harengus membras*) w zależności od sezonu i dostępności. Są to ryby o porównywalnej wielkości, klasyfikowane jako ryby niewielkich rozmiarów. Na etykiecie „sprotid” podaje się informację, czy produkt zawiera szproty, śledzia bałtyckiego czy też ich mieszankę, a także proporcje, w jakich obecny jest każdy gatunek ryb. Małego śledzia bałtyckiego poddaje się takiemu samemu procesowi wędzenia, co szproty, przez co poziomy WWA w małym śledziu bałtyckim są podobne do poziomów WWA wykrywanych w wędzonym szprocie. Należy zatem ustanowić ten sam najwyższy dopuszczalny poziom w wędzonym małym śledziu bałtyckim i wędzonym małym śledziu w konserwie, co w szprotach wędzonych i w szprotach wędzonych w konserwie.
- (5) W związku z wprowadzeniem nowych przepisów dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury powstała konieczność zmiany niektórych przypisów. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 835/2011 z dnia 19 sierpnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 odnośnie do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w środkach spożywczych (Dz.U. L 215 z 20.8.2011, s. 4).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) sekcja 6: Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne otrzymuje brzmienie:

„Seksja 6: Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne

Środki spożywcze		Najwyższe dopuszczalne poziomy (µg/kg)	
6.1	Benzo(a)piren, benzo(a)antracen, benzo(b)fluoranten i chryzen	Benzo(a)piren	Suma benzo(a)pirenu, benzo(a)antracenu, benzo(b)fluorantenu i chryzenu ⁽⁴⁵⁾
6.1.1	Oleje i tłuszcze (z wyłączeniem masła kakaowego i oleju kokosowego) przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub do stosowania jako składnik w produktach spożywczych	2,0	10,0
6.1.2	Ziarno kakaowe i produkty pochodne	5,0 µg/kg tłuszczu począwszy od 1.4.2013 r.	35,0 µg/kg tłuszczu począwszy od 1.4.2013 r. do 31.3.2015 r. 30,0 µg/kg tłuszczu począwszy od 1.4.2015 r.
6.1.3	Olej kokosowy przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub do stosowania jako składnik w produktach spożywczych	2,0	20,0
6.1.4	Mięso wędzone i produkty mięsne wędzone	5,0 do 31.8.2014 r. 2,0 począwszy od 1.9.2014 r.	30,0 począwszy od 1.9.2012 r. do 31.8.2014 r. 12,0 począwszy od 1.9.2014 r.
6.1.5	Mięso ryb wędzone i produkty rybactwa wędzone ⁽²⁵⁾ ⁽³⁶⁾ z wyłączeniem produktów rybactwa wymienionych w pkt 6.1.6 i 6.1.7. Najwyższy dopuszczalny poziom w przypadku wędzonych skorupiaków stosuje się do mięsa z przydatków i odwłoka ⁽⁴⁴⁾ . W przypadku wędzonych krabów i skorupiaków miękkoodwłokowych (<i>Brachyura</i> i <i>Anomura</i>) dotyczy on mięsa z przydatków.	5,0 do 31.8.2014 r. 2,0 począwszy od 1.9.2014 r.	30,0 począwszy od 1.9.2012 r. do 31.8.2014 r. 12,0 począwszy od 1.9.2014 r.
6.1.6	Szproty wędzone i szproty wędzone w konserwie ⁽²⁵⁾ ⁽⁴⁷⁾ (<i>Sprattus sprattus</i>); wędzony śledź bałtycki o długości ≤ 14 cm i wędzony śledź bałtycki o długości ≤ 14 cm w konserwie ⁽²⁵⁾ ⁽⁴⁷⁾ (<i>Clupea harengus membras</i>); katsuobushi (suszony bonito, <i>Katsuwonus pelamis</i>); małże (świeże, schłodzone lub mrożone) ⁽²⁶⁾ ; mięso poddane obróbce cieplnej i produkty mięsne poddane obróbce cieplnej ⁽⁴⁶⁾ sprzedawane konsumentowi końcowemu	5,0	30,0
6.1.7	Małże ⁽³⁶⁾ (wędzone)	6,0	35,0
6.1.8	Przetworzona żywność na bazie zbóż oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	1,0	1,0
6.1.9	Preparaty do początkowego żywienia niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt, w tym początkowe mleko dla niemowląt i mleko następne ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾	1,0	1,0
6.1.10	Produkty dietetyczne specjalnego przeznaczenia medycznego ⁽⁹⁾ ⁽²⁹⁾ , przeznaczone specjalnie dla niemowląt	1,0	1,0”

2) przypis ⁽²⁶⁾ otrzymuje brzmienie:

„⁽²⁶⁾ Środki spożywcze objęte, w zależności od przypadku, kategoriami c) i i) w wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1) (gatunki wymienione w odpowiedniej pozycji). W przypadku suszonych, rozcieńczonych, przetworzonych lub złożonych środków spożywczych stosuje się art. 2 ust. 1 i 2. W przypadku przegrzebka zwyczajnego (*Pecten maximus*) najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się wyłącznie do mięśnia przywodziela oraz do gonady.”;

3) przypis ⁽³⁶⁾ otrzymuje brzmienie:

„⁽³⁶⁾ Środki spożywcze wymienione w tej kategorii są określone w kategoriach b), c) i i) wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1126**z dnia 10 lipca 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	181,3
	MK	43,8
	ZZ	112,6
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	119,7
	ZZ	119,7
0805 50 10	AR	98,0
	TR	108,0
	UY	76,8
	ZA	135,1
	ZZ	104,5
0808 10 80	AR	98,9
	BR	106,0
	CL	131,8
	NZ	147,1
	US	173,4
	ZA	122,1
	ZZ	129,9
0808 30 90	AR	114,9
	CL	127,1
	CN	86,2
	NZ	235,9
	ZA	124,0
	ZZ	137,6
0809 10 00	TR	239,3
	ZZ	239,3
0809 29 00	TR	239,3
	ZZ	239,3
0809 30 10, 0809 30 90	CL	181,4
	ZZ	181,4
0809 40 05	BA	95,4
	CL	126,8
	ZZ	111,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2015/1127

z dnia 10 lipca 2015 r.

zmieniająca załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylając niektóre dyrektywy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 38 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik II do dyrektywy 2008/98/WE zawiera niewyczerpujący wykaz procesów odzysku.
- (2) Proces R1 w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE stosuje się do zastępowania paliwa lub innych środków wytwarzania energii odpadami. Pozycja ta obejmuje obiekty przekształcania termicznego przeznaczone wyłącznie do przetwarzania komunalnych odpadów stałych, pod warunkiem że ich efektywność energetyczna zachowuje wartość progową określoną przy zastosowaniu wzoru na efektywność energetyczną (wzór R1), o którym mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE.
- (3) Z dowodów technicznych wynika, że lokalne warunki klimatyczne w Unii mają wpływ na ilość energii, która może zostać technicznie wykorzystana lub wyprodukowana w postaci energii elektrycznej, ciepłej, chłodniczej lub pary technologicznej przez obiekty przekształcania termicznego przeznaczone wyłącznie do przetwarzania komunalnych odpadów stałych.
- (4) Sprawozdanie Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej wykazało, że w celu zapewnienia równych warunków działania w Unii uzasadnione jest, aby udzielić obiektom przekształcania termicznego, będącym pod wpływem lokalnych warunków klimatycznych, rekompensaty w postaci odpowiedniego współczynnika korygującego (CCF) mającego zastosowanie do wzoru R1. Taki współczynnik powinien opierać się na dokumencie referencyjnym, dotyczącym najlepszych dostępnych technik dla termicznego przekształcania odpadów.
- (5) W wyniku zastosowania współczynnika CCF niektóre instalacje unieszkodliwiania przez przekształcanie termiczne osiągnęłyby wartość progową określoną przy zastosowaniu wzoru R1, a tym samym automatycznie stałyby się obiektami przeznaczonymi do odzysku przez przekształcanie termiczne. Mimo to zastosowanie tego rodzaju współczynnika korekcyjnego powinno pozostać zachętą dla zakładów przekształcania termicznego do osiągnięcia wysokiej efektywności produkcji energii z odpadów zgodnie z celami i hierarchią postępowania z odpadami określonymi w dyrektywie 2008/98/WE.
- (6) Współczynnik CCF mający zastosowanie do wzoru R1 powinien opierać się na warunkach klimatycznych właściwych dla lokalizacji obiektu przekształcania termicznego.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/98/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 39 dyrektywy 2008/98/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 lipca 2016 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE w przypisie (*) dodaje się tekst w brzmieniu:

„Wynik wzoru na efektywność energetyczną mnoży się przez współczynnik korekcyjny związany z klimatem CCF, jak pokazano poniżej:

1. CCF dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie z prawodawstwem unijnym obowiązującym przed dniem 1 września 2015 r.

$CCF = 1$, jeżeli $HDD \geq 3\,350$

$CCF = 1,25$, jeżeli $HDD \leq 2\,150$

$CCF = - (0,25/1\,200) \times HDD + 1,698$, kiedy $2\,150 < HDD < 3\,350$

2. CCF dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 sierpnia 2015 r., oraz dla instalacji, o których mowa w pkt 1, po dniu 31 grudnia 2029 r.:

$CCF = 1$, jeżeli $HDD \geq 3\,350$

$CCF = 1,12$, jeżeli $HDD \leq 2\,150$

$CCF = - (0,12/1\,200) \times HDD + 1,335$, kiedy $2\,150 < HDD < 3\,350$

(Uzyskaną wartość CCF zaokrągla się do trzech miejsc po przecinku).

Za wartość HDD (stopniodni grzania) należy uznać średnią wartości rocznych HDD dla lokalizacji obiektów przekształcania termicznego z 20 kolejnych lat przed rokiem, za który oblicza się CCF. Aby obliczyć wartość HDD, należy zastosować poniższą metodę ustanowioną przez Eurostat: HDD wynosi $(18\,^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, jeżeli T_m nie przekracza $15\,^{\circ}\text{C}$ (wartość progowa dla ogrzewania), oraz zero, jeżeli T_m wynosi powyżej $15\,^{\circ}\text{C}$, przy czym T_m jest to średnia $(T_{\min} + T_{\max}/2)$ temperatura zewnętrzna z okresu d dni. Obliczenia należy wykonywać codziennie ($d = 1$), sumując wyniki do roku.”.

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/1128

z dnia 7 lipca 2015 r.

w sprawie mianowania szefa Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/1/2015)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/889/WPZiB z dnia 12 grudnia 2005 r. ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 10 ust. 1 wspólnego działania 2005/889/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania odpowiednich decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah), w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) W dniu 29 maja 2015 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, by szefem misji EU BAM Rafah na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. mianowana została Natalina CEA.
- (3) Na mocy decyzji Rady (WPZiB) 2015/1065 ⁽²⁾ okres realizacji misji EU BAM Rafah został przedłużony do dnia 30 czerwca 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Natalina CEA zostaje niniejszym mianowana szefem Misji EU BAM Rafah na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2015 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

W. STEVENS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 14.12.2005, s. 28.

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1065 z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) (Dz.U. L 174 z 3.7.2015, s. 23).

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/1129**z dnia 7 lipca 2015 r.****w sprawie przedłużenia mandatu szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/2/2015)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję 2013/354/WPZiB z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 decyzji 2013/354/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu, do podejmowania odpowiednich decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad Misją Policyjną Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS), w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) W dniu 17 lutego 2015 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2015/381 ⁽²⁾ w sprawie mianowania Rodolphe'a MAUGETA szefem misji EUPOL COPPS od dnia 16 lutego 2015 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.
- (3) W dniu 2 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1064 ⁽³⁾ w sprawie przedłużenia mandatu EUPOL COPPS od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.
- (4) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował przedłużenie mandatu Rodolphe'a MAUGETA jako szefa misji EUPOL COPPS od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedłuża się mandat Rodolphe'a MAUGETA jako szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) do dnia 30 czerwca 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja jest stosowana od dnia 1 lipca 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2015 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 12.

⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/381 z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie mianowania szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2015) (Dz.U. L 64 z 7.3.2015, s. 37).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1064 z dnia 2 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2013/354/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (Dz.U. L 174 z 3.7.2015, s. 21).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1130**z dnia 10 lipca 2015 r.****zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Iranu.
- (2) W dniu 24 listopada 2013 r. Chiny, Francja, Niemcy, Federacja Rosyjska, Zjednoczone Królestwo i Stany Zjednoczone, przy wsparciu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, osiągnęły porozumienie z Iranem w sprawie wspólnego planu działania; plan ten przedstawia podejście służące wypracowaniu długoterminowego kompleksowego rozwiązania kwestii jądrowej w Iranie. Ustalono, że pierwszym etapem procesu prowadzącego do wypracowania takiego kompleksowego rozwiązania będą obopólnie uzgodnione środki początkowe, które obie strony mają stosować przez okres sześciu miesięcy i które mogą być przedłużane za obopólną zgodą.
- (3) W dniu 7 lipca 2015 r., decyzją (WPZiB) 2015/1099 ⁽²⁾, Rada zdecydowała przedłużyć do dnia 10 lipca 2015 r. wdrażanie środków określonych we wspólnym planie działania.
- (4) W dniu 10 lipca 2015 r. Chiny, Francja, Niemcy, Federacja Rosyjska, Zjednoczone Królestwo i Stany Zjednoczone, przy wsparciu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, uzgodniły z Iranem przedłużenie do dnia 13 lipca 2015 r. wdrażania środków określonych we wspólnym planie działania, aby dać czas na kontynuowanie negocjacji z myślą o osiągnięciu porozumienia w sprawie wspólnego wszechstronnego planu działania.
- (5) Należy zatem przedłużyć do dnia 13 lipca 2015 r. zawieszenie unijnych środków ograniczających określonych we wspólnym planie działania. W tym terminie będą musiały być wykonywane odpowiednie umowy.
- (6) Należy w związku z tym wprowadzić odpowiednie zmiany w decyzji 2010/413/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 26a decyzji 2010/413/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26a

1. Zakaz określony w art. 3a ust. 1 zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r. w zakresie, w jakim zakaz ten dotyczy transportu irańskiej ropy naftowej.
2. Zakaz określony w art. 3a ust. 2 zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r. w zakresie, w jakim zakaz ten dotyczy zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji mających związek z importem, kupnem lub transportem irańskiej ropy naftowej.
3. Zakaz określony w art. 3b zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r.
4. Zakaz określony w art. 4c zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r. w zakresie, w jakim zakaz ten dotyczy złota i metali szlachetnych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1099 z dnia 7 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 180 z 8.7.2015, s. 4).

5. W art. 10 ust. 3 lit. a), b) i c) zastępuje się do dnia 13 lipca 2015 r. następującymi literami:
- »a) przekazy związane z transakcjami dotyczącymi żywności, opieki zdrowotnej, sprzętu medycznego lub służące celom rolnym lub humanitarnym na kwoty poniżej 1 000 000 EUR, a także osobiste przekazy pieniężne na kwoty poniżej 400 000 EUR nie wymagają uprzedniego zezwolenia. Przekaz jest zgłaszany właściwemu organowi danego państwa członkowskiego, jeśli przekracza kwotę 10 000 EUR;
 - b) przekazy związane z transakcjami dotyczącymi żywności, opieki zdrowotnej, sprzętu medycznego lub służące celom rolnym lub humanitarnym na kwoty powyżej 1 000 000 EUR, a także osobiste przekazy pieniężne na kwoty powyżej 400 000 EUR wymagają uprzedniego zezwolenia właściwego organu danego państwa członkowskiego. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie o wszelkich udzielonych zezwoleniach;
 - c) wszelkie inne przekazy na kwoty powyżej 100 000 EUR wymagają uprzedniego zezwolenia właściwego organu danego państwa członkowskiego. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie o wszelkich udzielonych zezwoleniach.«.
6. W art. 10 ust. 4 lit. b) i c) zastępuje się do dnia 13 lipca 2015 r. następującymi literami:
- »b) wszelkie inne przekazy na kwoty poniżej 400 000 EUR nie wymagają uprzedniego zezwolenia. Przekaz jest zgłaszany właściwemu organowi danego państwa członkowskiego, jeśli przekracza kwotę 10 000 EUR;
 - c) wszelkie inne przekazy na kwoty powyżej 400 000 EUR wymagają uprzedniego zezwolenia właściwego organu danego państwa członkowskiego. Zezwolenie uznaje się za udzielone w terminie czterech tygodni, o ile właściwy organ danego państwa członkowskiego nie zgłosił sprzeciwu w tym terminie. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie o wszelkich odmowach udzielenia zezwolenia.«.
7. Zakazy określone w art. 18b zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r.
8. Zakazy określone w art. 20 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 20 ust. 2 w odniesieniu do Ministerstwa ds. Ropy Naftowej, które wymieniono w wykazie zamieszczonym w załączniku II, zawiesza się do dnia 13 lipca 2015 r. w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania, do dnia 13 lipca 2015 r., umów dotyczących importu lub kupna irańskich produktów petrochemicznych.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1131**z dnia 10 lipca 2015 r.**

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/505/UE w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4470)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 129 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 października 2013 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2013/505/UE ⁽²⁾ („decyzja”) w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej.
- (2) Zgodnie z art. 1 ust. 1 decyzji stosowanie środka tymczasowego jest dozwolone przez okres 21 miesięcy, zaczynający się w dniu 15 października 2013 r., a kończący z dniem 14 lipca 2015 r.
- (3) Okres 21 miesięcy wyznaczono w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu na zakończenie procedury wprowadzania ograniczeń, którą zgodnie z art. 129 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Republika Francuska ma obowiązek wszcząć poprzez przekazanie Europejskiej Agencji Chemikaliów – w ciągu 3 miesięcy od daty decyzji – dokumentacji zgodnie z załącznikiem XV. W decyzji przewidziano wygaśnięcie zezwolenia przed upływem 21-miesięcznego okresu, jeśli procedura wprowadzania ograniczeń zostanie zakończona wcześniej.
- (4) W wyniku nieprzewidzianych trudności związanych z kontrolą zgodności dokumentacji zgodnie z art. 69 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w procedurze wprowadzania ograniczeń wystąpiły opóźnienia i prawdopodobnie nie zostanie ona zakończona przed wiosną 2016 r.
- (5) Podstawy udzielenia zezwolenia na stosowanie środka tymczasowego nie uległy zmianie.
- (6) W celu uniknięcia braku pewności prawa, który wystąpiłby jeśli zezwolenie na stosowanie przez Francję środka tymczasowego wygasłoby przed zakończeniem procedury wprowadzania ograniczeń, konieczne jest przedłużenie okresu, w którym stosowanie tego środka jest dozwolone.
- (7) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią Komitetu ds. REACH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 1 decyzji wykonawczej 2013/505/UE wyrażenie „21 miesięcy” zastępuje się wyrażeniem „36 miesięcy”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 14 października 2013 r. w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej (Dz.U. L 275 z 16.10.2013, s. 52).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 13 lipca 2015 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1132**z dnia 10 lipca 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia funkcji automatycznego odłączenia biegu Porsche AG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 października 2014 r. producent Porsche AG („wnioskodawca”) złożył wniosek o zatwierdzenie „funkcji automatycznego odłączenia biegu” jako technologii innowacyjnej. Kompletność wniosku oceniono zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 ⁽²⁾. Ustalono, że wniosek jest kompletny, a okres przeznaczony na ocenę Komisji rozpoczął się w dniu 14 października 2014 r., czyli w dniu następującym po terminie urzędowego otrzymania wniosku.
- (2) Wniosek poddano ocenie zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 725/2011 oraz wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 („wytycznymi technicznymi”) ⁽³⁾.
- (3) Wniosek dotyczy funkcji automatycznego odłączenia biegu Porsche AG. Technologię innowacyjną stanowi system inteligentnej kontroli automatycznej skrzyni biegów, który umożliwia stosowanie trybu jazdy, podczas którego pojazd jest w ruchu, a silnik spalinowy zostaje odłączony od kół (tzn. sprzęgło zwolnione). W trybie jazdy przy automatycznym odłączeniu biegu silnik pracuje na biegu jałowym, ale zapewnione jest funkcjonowanie urządzeń pomocniczych (np. prądnicy, sprężarki, pompy wodnej). Ponadto podczas jazdy przy automatycznym odłączeniu biegu energia kinetyczna i potencjalna pojazdu jest bezpośrednio wykorzystywana do pokonania oporu jazdy i – co za tym idzie – do zmniejszenia zużycia paliwa.
- (4) Wnioskodawca wykazał, że funkcja automatycznego odłączenia biegu opisana w przedmiotowym wniosku była stosowana w nie więcej niż 3 % nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w roku referencyjnym 2009.
- (5) Zgodnie z kryteriami odpowiedzialności określonymi w art. 4 ust. 2 lit. f) ppkt (iii) i art. 9 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 należy wykazać, że możliwość ograniczenia emisji CO₂ danej technologii nie zależy od zachowania kierowcy lub od ustawień bądź wyborów, które pozostają poza kontrolą wnioskodawcy. Po zbadaniu informacji dostarczonych przez wnioskodawcę, jak również z innych źródeł publicznych, Komisja uznaje, że ten warunek nie zostanie spełniony, w przypadku gdy funkcję automatycznego odłączenia biegu można wyłączyć i wymagałyby ona ponownego ręcznego włączenia. Dzieje się tak na przykład wówczas, gdy warunki drogowe lub samochodowe nie pozwalają na jazdę na biegu jałowym, przy znacznym nachyleniu w dół oraz gdy kierowca naciśnie pedał hamulca lub aktywuje tempomat lub tryb sportowy, wyłączy system start-stop lub skorzysta z ręcznej zmiany biegów. Wnioskodawca przedstawił analizy dotyczące niektórych z tych kwestii: gdy warunki drogowe lub samochodowe nie pozwalają na jazdę na biegu jałowym, gdy kierowca naciśnie pedał hamulca lub skorzysta z ręcznej zmiany biegów. Inne aspekty dotyczące zachowania kierowcy, jeśli chodzi o ponowne ręczne włączenie funkcji automatycznego odłączenia biegu, nie zostały zbadane. Komisja stwierdza, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf

należy określić warunki gwarantujące, że technologia automatycznego odłączenia biegu spełnia kryteria odpowiedzialności określone w rozporządzeniu wykonawczym. Warunki te powinny zagwarantować, że funkcja automatycznego odłączenia biegu nie może zostać wyłączona przez kierowcę lub, w przypadku gdy zostaje ona wyłączona w inny sposób, np. przez system inteligentnej kontroli automatycznej skrzyni biegów lub przez inne urządzenie, że zostanie ona ponownie automatycznie włączona natychmiast po wyłączeniu. W związku z powyższym, z zastrzeżeniem tego warunku, Komisja uważa, że informacje podane we wniosku wykazują, że warunki i kryteria, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 oraz w art. 2 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zostały spełnione.

- (6) W celu określenia oszczędności CO₂ uzyskanych dzięki technologii innowacyjnej po zainstalowaniu jej w pojeździe konieczne jest zdefiniowanie pojazdu referencyjnego, względem którego należy porównać sprawność pojazdu wyposażonego w technologię innowacyjną, zgodnie z art. 5 i 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011. Zdaniem Komisji za pojazd referencyjny powinien służyć pojazd wyposażony w funkcję automatycznego odłączenia biegu, która została wyłączona. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia funkcji automatycznego odłączenia biegu, należy zadbać o to, aby nie działała ona podczas procedury badania.
- (7) Wnioskodawca przedstawił metodykę badania ograniczenia emisji CO₂ w wyniku stosowania technologii automatycznego odłączenia biegu. Szereg czynników we wzorach pochodzi z analizy wpływu zachowania kierowcy na technologię automatycznego odłączenia biegu. Komisja uznaje, że liczba przejazdów uwzględniona w bazie danych jest wystarczająca do stwierdzenia, że technologia innowacyjna przyniesie oszczędności CO₂. Jednakże w celu zmniejszenia niepewności związanej z wielkością oszczędności CO₂ dzięki technologii innowacyjnej niezbędna jest większa liczba rzetelnych i niezależnych danych, w tym dodatkowe analizy tego, jaka część czasu jazdy odbywa się w warunkach, gdy przekładnia silnika i akumulator działają w odpowiedniej temperaturze roboczej oraz jaka część czasu jazdy odbywa się w warunkach znacznego nachylenia w dół, przy wyłączonej funkcji automatycznego odłączenia biegu.
- (8) Zastosowanie współczynnika konwersji we wzorze służącym do obliczenia potencjalnych oszczędności CO₂ jest niezbędne w celu uwzględnienia różnicy w emisji CO₂ pomiędzy standardowym badaniem NEDC i zmienionymi warunkami badania NEDC dla pojazdu referencyjnego. Podczas rozmów z branżą przedłożono ograniczone dane dotyczące odpowiednich wartości parametru „c” w oparciu o symulacje. Dane te wykazywały różne wyniki w zależności od charakterystyki przekładni i innych parametrów pojazdu. Z danych wynika, że parametr „c” zdaje się mieścić się w przedziale od 0,96 do 0,99. Wnioskodawca nie przedstawił wystarczających dowodów w odniesieniu do stosowania konkretnej wartości dla „c”. W związku z tym ustalono, że należy stosować wartość „c” znajdującą się na niższym końcu tej skali, tak aby uzyskać pewność co do prawdopodobnych oszczędności CO₂. Współczynnik konwersji „c” ustala się zatem na wartość 0,96 zamiast wartości 0,97, dla której nie podano uzasadnienia we wniosku).
- (9) Kluczowym elementem przy określaniu oszczędności CO₂ jest odległość przebyta podczas jazdy przy zastosowaniu funkcji automatycznego odłączenia biegu. Należy określić współczynnik stosowania, który odnosi się do odległości przebytej przy zastosowaniu funkcji automatycznego odłączenia biegu zaobserwowanej przez wnioskodawcę w badaniach w porównaniu z odległością przebytą przy zastosowaniu tej funkcji w zmienionych warunkach NEDC. Wnioskodawca zaproponował wartość 1. Z analizy Komisji wynika, że wartość ta nie jest uzasadniona przez dostarczone dane. Przy wykorzystaniu danych dostarczonych przez wnioskodawcę współczynnik stosowania powinien wynosić 0,87. Jednakże wnioskodawca nie przedstawił wystarczających danych, aby zapewnić, że w pełni uwzględniono inne czynniki mogące prowadzić do wyłączenia funkcji automatycznego odłączenia biegu. Należy zatem rozwiązać kwestię tych niewiadomych poprzez dalsze proporcjonalne dostosowanie, co prowadzi do przyjęcia współczynnika stosowania wynoszącego 0,8. Uznaje się, że wartość ta zapewnia odpowiedni margines pozwalający na uwzględnienie tych niewiadomych oraz ich statystycznego znaczenia. Wniosek ten można poddać ponownej ocenie, gdy dostępna będzie wystarczająca ilość rzetelnych i niezależnych danych.
- (10) Ponadto, w porozumieniu z wnioskodawcą, Komisja uznaje za stosowne zajęcie się kwestią niedociągnięć w obecnych założeniach dotyczących korzystania z tempomatu poprzez dalsze dostosowanie współczynnika stosowania, ponieważ funkcja automatycznego odłączenia biegu wyłącza się w momencie włączenia tempomatu. Wnioskodawca nie dostarczył we wniosku żadnych informacji na ten temat. Komisja ustaliła, że istnieją dostępne dane dotyczące stosowania tempomatu z badań prowadzonych w USA. Dane te wskazują, że jeżeli zainstalowany jest tempomat, jest on wykorzystywany na około połowie przebytej odległości. Oznacza to, że współczynnik

stosowania powinien zostać zmniejszony o połowę w przypadkach, gdy zainstalowany jest tempomat. Wnioskodawca potwierdził ten wniosek, w związku z czym współczynnik stosowania zmniejsza się o połowę do wartości 0,4 w przypadkach, gdy w pojeździe zainstalowany jest tempomat. Wniosek ten można poddać ponownej ocenie, gdy dostępna będzie wystarczająca ilość rzetelnych i niezależnych danych.

- (11) W związku z powyższym Komisja uznaje, że metodyka ta zapewnia dokładne i wiarygodne wyniki, które może odtworzyć strona trzecia w odniesieniu do pojazdów Porsche klasy S (samochody sportowe coupé), o których mowa we wniosku.
- (12) Ponadto Komisja uznaje, że wnioskodawca wykazał w sposób zadowalający, że zmniejszenie emisji uzyskane dzięki technologii innowacyjnej wynosi co najmniej 1 g CO₂/km w przypadku pojazdów Porsche klasy S, o których mowa we wniosku.
- (13) Ponieważ skutki stosowania funkcji automatycznego odłączenia biegu nie są objęte badaniem homologacyjnym w odniesieniu do emisji CO₂, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽²⁾, Komisja stwierdza, że funkcja automatycznego odłączenia biegu Porsche nie jest objęta zakresem standardowego cyklu badań.
- (14) Komisja stwierdza, że sprawozdanie weryfikujące zostało sporządzone przez organizację TÜV Nord i że w sprawozdaniu tym potwierdza się ustalenia zawarte we wniosku.
- (15) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie należy wnosić sprzeciwu w odniesieniu do zatwierdzenia przedmiotowej technologii innowacyjnej, o ile wprowadzone zostaną wyżej określone warunki w celu zapewnienia odpowiedzialności i modyfikacji metodyki.
- (16) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, VIII i IX do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, w odniesieniu do technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją należy określić indywidualny kod,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Funkcja automatycznego odłączenia biegu Porsche AG przeznaczona do stosowania w pojazdach Porsche M1 klasy S (samochody sportowe coupé) zostaje zatwierdzona jako technologia innowacyjna w rozumieniu art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, z zastrzeżeniem spełnienia dowolnego z następujących warunków:

- a) funkcja automatycznego odłączenia biegu nie może zostać wyłączona;
- b) jeżeli funkcja ta została wyłączona w inny sposób, zostanie ona automatycznie ponownie włączona natychmiast po wyłączeniu.

2. Zmniejszenie emisji CO₂ w wyniku zastosowania funkcji automatycznego odłączenia biegu, o której mowa w ust. 1, ustala się przy użyciu metodyki określonej w załączniku. Zmniejszenie to jest zróżnicowane pomiędzy pojazdami wyposażonymi w tempomat oraz pojazdami niewyposażonymi w tę funkcję.

3. Indywidualny kod ekoinnowacji do wpisywania w dokumentacji homologacji typu, która ma być stosowana na potrzeby technologii innowacyjnej zatwierdzonej w ramach niniejszej decyzji, to „13”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. METODA BADANIA – WPROWADZENIE

W celu określenia zmniejszenia emisji CO₂, które można przypisać zastosowaniu technologii automatycznego odłączenia biegu Porsche AG, konieczne jest określenie wszystkich następujących elementów:

- 1) pojazdy wykorzystane w badaniu;
- 2) procedura badania w celu określenia zmienionych warunków badania (zmieniony profil prędkości NEDC);
- 3) procedura badania służąca określeniu emisji CO₂ ekoinnowacyjnego pojazdu w zmienionych warunkach badania;
- 4) procedura badania służąca określeniu emisji CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach badania;
- 5) wzory na obliczenie oszczędności CO₂;
- 6) wzory na obliczenie statystycznego błędu w oszczędnościach CO₂.

1.1. POJAZDY WYKORZYSTANE W BADANIU

Należy dostarczyć następujące pojazdy:

- a) pojazd ekoinnowacyjny: pojazd z aktywowaną technologią innowacyjną;
- b) pojazd referencyjny: pojazd z wyłączoną technologią innowacyjną. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia technologii, należy zadbać o to, aby funkcja automatycznego odłączenia biegu nie działała podczas procedury badania.

1.2. PROCEDURA BADANIA SŁUŻĄCA OKREŚLENIU EMISJI CO₂ EKOINNOWACYJNEGO POJAZDU W ZMIENIONYCH WARUNKACH BADANIA (ZMIENIONY PROFIL PRĘDKOŚCI NEDC) (E_{MC})

Warunki pomiaru i procedura

Emisja CO₂ i zużycie paliwa w pojazdach ekoinnowacyjnych muszą być mierzone zgodnie z załącznikiem 6 do regulaminu EKG ONZ nr 101 ⁽¹⁾ (Metoda pomiaru emisji dwutlenku węgla i zużycia paliwa przez pojazdy wyposażone wyłącznie w silnik spalinowy spalania wewnętrznego). Wszystkie poniższe procedury zostają zmienione:

- 1.2.1. wstępne przygotowanie pojazdu;
- 1.2.2. określenie krzywej wybiegu;
- 1.2.3. określenie zmienionego profilu prędkości NEDC;
- 1.2.4. liczba badań.

⁽¹⁾ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1435246393829&uri=CELEX:42007X0619\(02\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1435246393829&uri=CELEX:42007X0619(02))

1.2.1. Wstępne przygotowanie pojazdu

Należy przeprowadzić co najmniej jedno kompletne badanie wstępnego przygotowania NEDC przy wyłączonej innowacyjnej technologii (lub, gdy nie jest to możliwe, przy zapewnieniu, że funkcja automatycznego odłączenia biegu nie działała podczas badania), w celu osiągnięcia stanu gorącego rozruchu silnika, silnika elektrycznego i akumulatora.

1.2.2. Określenie krzywej wybiegu

Ustalenia krzywej wybiegu w trybie jazdy na biegu jałowym dokonuje się na hamowni jednoosiowej zgodnie z następującymi obowiązkowymi krokami:

- a) ustalenie obciążenia jeźdnego hamowni według standardowych procedur operacyjnych;
- b) doprowadzenie pojazdu do temperatury roboczej z zastosowaniem procedury wstępnego przygotowania;
- c) wybieg w trybie jazdy na biegu jałowym z 120 km/h do zatrzymania lub do możliwie najmniejszej prędkości jazdy z w trybie jałowym.

1.2.3. Określenie zmienionego profilu prędkości NEDC (mNEDC)

1.2.3.1. Założenia

- a) Badanie składa się z cyklu miejskiego, na który składają się cztery podstawowe cykle miejskie, i cyklu pozamiejskiego;
- b) wszystkie rampy przyspieszenia są identyczne z profilem NEDC;
- c) wszystkie poziomy stałej prędkości są identyczne z profilem NEDC;
- d) wartość hamowania w fazach hamowania jest identyczna z profilem NEDC;
- e) tolerancje prędkości i czasu muszą być zgodne z pkt 1.4 załącznika 7 do regulaminu nr 101 EKG ONZ.

1.2.3.2. Ograniczenia

- a) Odchylenie od profilu NEDC musi być jak najmniejsze, a całkowita odległość musi mieścić się w tolerancjach określonych dla NEDC.
- b) Odległość na końcu każdej fazy hamowania w profilu mNEDC jest równa odległości na końcu każdej fazy hamowania profilu NEDC.
- c) W odniesieniu do wszystkich faz przyspieszenia, stałej prędkości i hamowania stosuje się standardowe tolerancje NEDC.
- d) Podczas jazdy z trybie jałowym silnik spalinowy zostaje odłączony od kół, a aktywna korekta trajektorii prędkości pojazdu jest zabroniona.

1.2.3.3. Określenie granic systemu

- a) Dolna granica prędkości dla jazdy w trybie jałowym

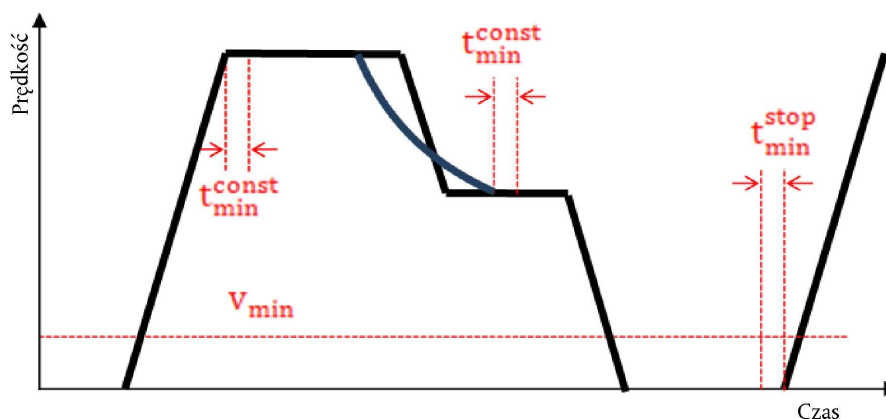
Jazda w trybie jałowym musi zostać wyłączona przy prędkości 15 km/h poprzez włączanie hamulca. W tym momencie po krzywej wybiegu następuje rampa hamowania zgodnie z opisem w profilu NEDC ($v_{\min}$ na rys. 1);

- b) Minimalny czas zatrzymania

Minimalny czas po każdym hamowaniu w trybie jałowym do całkowitego zatrzymania się lub fazy stałej prędkości wynosi 2 sekundy ($t_{\min}^{\text{stop}}$ na rys. 1);

- c) Minimalny czas fazy stałej prędkości

Minimalny czas fazy stałej prędkości po przyspieszeniu lub hamowaniu w trybie jałowym wynosi 2 sekundy ($t_{\min}^{\text{const}}$ na rys. 1). Wartość ta może zostać zwiększona z przyczyn technicznych.

Rysunek 1

Profil NEDC z granicami systemu dla trybu jałowego

1.2.4. Liczba badań

Pełną procedurę badania na urządzeniu testowym powtarza się co najmniej trzykrotnie. Oblicza się średnie arytmetyczne emisji CO_2 z pojazdu ekoinnowacyjnego (E_{MC}) i odpowiednie odchylenie standardowe średniej arytmetycznej ($s_{E_{\text{MC}}}$).

1.3. PROCEDURA BADANIA SŁUŻĄCA OKREŚLENIU EMISJI CO_2 POJAZDU REFERENCYJNEGO W ZMIENIONYCH WARUNKACH BADANIA (ZMIENIONY PROFIL PRĘDKOŚCI NEDC) ($B_{T_{A_{\text{hot}}}}$)

1.3.1. Warunki pomiaru i procedura

Emisja CO_2 i zużycie paliwa w pojazdach referencyjnych muszą być mierzone zgodnie z załącznikiem 6 do regulaminu EKG ONZ nr 101 (Metoda pomiaru emisji dwutlenku węgla i zużycia paliwa przez pojazdy wyposażone wyłącznie w silnik spalinowy spalania wewnętrznego). Obie poniższe procedury zostają zmienione:

1.3.1.1. wstępne przygotowanie pojazdu;

1.3.1.2. liczba badań.

1.3.1.1. Wstępne przygotowanie pojazdu

Należy przeprowadzić co najmniej jedno kompletne badanie wstępne przygotowania NEDC przy wyłączonej innowacyjnej technologii (lub, gdy nie jest to możliwe, przy zapewnieniu, że funkcja automatycznego odłączenia biegu nie jest aktywna podczas badania), w celu osiągnięcia stanu gorącego rozruchu silnika, silnika elektrycznego i akumulatora w odniesieniu do temperatury.

1.3.1.2. Liczba badań

Pełną procedurę badania na urządzeniu testowym powtarza się co najmniej trzykrotnie. Oblicza się średnie arytmetyczne emisji CO_2 z pojazdu ekoinnowacyjnego ($B_{T_{A_{\text{hot}}}}$) i odpowiednie odchylenie standardowe średniej arytmetycznej ($s_{B_{T_{A_{\text{hot}}}}}$).

1.4. WZORY NA OBLICZENIE OSZCZĘDNOŚCI CO₂

Do obliczania oszczędności CO₂ wynikającej z eko-innowacji stosuje się następujący wzór:

Wzór 1

$$C_{CO_2} = (c \cdot B_{TA_{hot}} - E_{MC}) \cdot UF$$

gdzie:

C_{CO_2} : oszczędności CO₂ [g CO₂/km];

c : współczynnik konwersji wynosi 0,96;

$B_{TA_{hot}}$: średnia arytmetyczna emisji CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];

E_{MC} : średnia arytmetyczna emisji CO₂ pojazdu eko-innowacyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];

UF : współczynnik stosowania technologii automatycznego odłączenia biegu Porsche wynosi 0,8; wartość ta jest reprezentatywna jedynie dla pojazdów Porsche klasy S (samochody sportowe coupé); jeżeli w pojazdach jest zamontowany tempomat, wartość ta wynosi 0,4.

1.5. OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI STATYSTYCZNEJ WYNIKÓW

Standardowy błąd w całkowitych oszczędnościach CO₂ nie może przekroczyć 0,5 g CO₂/km i oblicza się go zgodnie z następującym wzorem:

Wzór 2:

$$S_{C_{CO_2}} \leq 0,5 \text{ g CO}_2/\text{km}$$

$S_{C_{CO_2}}$: standardowy błąd w całkowitych oszczędnościach CO₂ [g CO₂/km]

Jeżeli wymóg ten nie jest spełniony, należy przeprowadzić dalsze działania, np. w celu zmniejszenia niepewności pomiarów uwzględniona zostanie większa liczba pomiarów lub zostanie poprawiona ich jakość.

Wzór do obliczania odchylenia standardowego jest następujący:

Wzór 3

$$S_{C_{CO_2}} = \sqrt{(c \cdot UF \cdot s_{B_{TA_{hot}}})^2 + (UF \cdot s_{E_{MC}})^2 + [(c \cdot B_{TA_{hot}} - E_{MC}) \cdot s_{UF}]^2}$$

gdzie:

$s_{C_{CO_2}}$: standardowy błąd w całkowitych oszczędnościach CO₂ [g CO₂/km];

c : współczynnik konwersji wynosi 0,96;

$B_{TA_{hot}}$: średnia arytmetyczna emisji CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];

$s_{B_{TA_{hot}}}$: standardowe odchylenie średniej arytmetycznej emisji CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];

- E_{MC} : średnia arytmetyczna emisji CO₂ pojazdu ekoinnowacyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];
- s_{EMC} : standardowe odchylenie średniej arytmetycznej emisji CO₂ pojazdu ekoinnowacyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km];
- UF: współczynnik stosowania technologii automatycznego odłączenia biegu Porsche wynosi 0,8; wartość ta jest reprezentatywna jedynie dla pojazdów Porsche klasy S (samochody sportowe coupé); jeżeli w pojazdach jest zamontowany tempomat, wartość ta wynosi 0,4;
- s_{UF} : standardowe odchylenie średniej arytmetycznej współczynnika stosowania, które wynosi 0,024.

1.6. WYKAZANIE, ŻE MINIMALNY PRÓG 1 g CO₂/km ZOSTAŁ PRZEKROCZONY W STATYSTYCZNIE ISTOTNY SPOSÓB

W celu wykazania, że próg 1,0 g CO₂/km został przekroczony w statystycznie istotny sposób, należy zastosować następujący wzór:

Wzór 4

$$MT = 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \leq C_{\text{CO}_2} - s_{\text{CO}_2}$$

gdzie:

MT: minimalna wartość progowa [g CO₂/km];

C_{CO_2} : oszczędności CO₂ [g CO₂/km];

s_{CO_2} : standardowy błąd w całkowitych oszczędnościach CO₂ [g CO₂/km].

W przypadku gdy oszczędności emisji CO₂, w wyniku obliczenia z zastosowaniem wzoru 4, są niższe od wartości progowej określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zastosowanie ma art. 11 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 146 z dnia 31 maja 2013 r.)

Strona 18, art. 1 pkt 11, nowy artykuł 8d ust. 1 ostatnie zdanie rozporządzenia (WE) nr 1060/2009:

zamiast: „...więcej niż 10 % całkowitego udziału w rynku, fakt ten należy zarejestrować.”,

powinno być: „...więcej niż 10 % całkowitego udziału w rynku, fakt ten należy udokumentować.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL